

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 62

(2004–2005)

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (direktiv 2002/90/EF om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold og rammebeslutning 2002/946/JIS om styrking av de strafferettslige rammer for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 13. mai 2005,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Innledning

EUs Råd vedtok 28. november 2002 direktiv 2002/90/EF om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold og rammebeslutning 2002/946/JIS (Justis- og innenrikssaker) om styrking av de strafferettslige rammer for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold. Direktivet og rammebeslutningen er en videreutvikling av Schengen-regelverket. Norge har deltatt i denne regelutviklingen i samsvar med avtalen om Norges og Islands tilknytning til Schengen-regelverket, jfr. St. prp. nr. 50 (1998–1999), som beskriver samarbeidet nærmere.

Formålet med direktivet og rammebeslutningen er å bekjempe bistand til ulovlig innvandring, både i forbindelse med ulovlig grensepassering og når hjelpen har som mål å opprettholde nettverk som utnytter mennesker. Det er altså bakmennene direktivet og rammebeslutningen søker å ramme. Med henblikk på dette er det viktig med en tilnærming av gjeldende straffebestemmelser i Schen-

gen-området. Definisjon av den aktuelle overtredelsen og unntakene omhandles i direktivet, mens minsteregler for sanksjoner, juridiske personers ansvar og jurisdiksjon er omhandlet i rammebeslutningen.

I henhold til Schengen-avtalen artikkel 8 nr. 2 bokstav a skal Rådet underrette Norge om vedtakelse av rettsakter som videreutvikler Schengen-regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om innholdet i regelverket skal godtas og gjennomføres i norsk rett.

Godtakelse av direktivet og rammebeslutningen forutsetter endringer i utlendingsloven, se Ot. prp. nr. 4 (2004–2005) Lov om endringer i utlendingsloven (menneskesmugling m.m.), Innst. O. nr. 57 (2004–2005) og Besl. O nr. 52 (2004–2005). EU har tidligere fått meddelelse om at Norge godtar direktivet og rammebeslutningen med forbehold om Stortingets samtykke, i samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd og avtalen om tilknytning til Schengen-regelverket artikkel 8 nr. 2 bokstav c, se St. prp. nr. 50 (1998–1999). Proposisjonen

gjelder derfor samtykke til godkjenning av regler som skal gjennomføres i norsk rett.

Norsk oversettelse av direktiv 2002/90/EF og rammebeslutning 2002/946/JIS følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om innholdet i direktiv 2002/90/EF

Artikkel 1 nr.1 litra a pålegger medlemsstatene å innføre straffebestemmelser som rammer den som hjelper tredjelandsborgere til ulovlig innreise til eller transitt gjennom en medlemsstats område. Det kreves at handlingen er foretatt med forsett.

Artikkel 1 nr.1 litra b pålegger medlemsstatene å innføre straffebestemmelser som rammer den som hjelper tredjelandsborgere til ulovlig opphold i en medlemsstat. Det kreves forsett og vinnings hensikt.

Etter *artikkel 1 nr. 2* kan en medlemsstat bestemme at hjelp til ulovlig innreise og transitt (*artikkel 1 nr. 1 litra a*) ikke skal være straffbart dersom formålet er å yte en person humanitær bistand.

Artikkel 2 pålegger medlemsstatene, i den grad det anses nødvendig, å straffe personer som tilskynder til, på annen måte medvirker til eller forsøker å begå handlinger som nevnt i *artikkel 1 nr 1*.

Artikkel 3 sier at straffebestemmelsene skal være effektive, forholdsmessige og virke avskrekken- de.

Artikkel 4–7 inneholder regler om direktivets gjennomføring, opphevelse av bestemmelser i Schengen-regelverket som følge av gjennomføringen av direktivet og ikrafttredelsesbestemmelser.

3 Nærmere om innholdet i rammebeslutning 2002/946/JIS

Artikkel 1 nr. 1 pålegger medlemsstatene å sikre at lovovertrædelser som er definert i direktiv 2002/90/EF omfattes av straffebestemmelser som er effektive, forholdsmessige og virker avskrekken- de.

Artikkel 1 nr. 2 sier at medlemsstatene kan supplere straffebestemmelsene med reaksjoner som inndragning av transportmiddel, forbud mot ervervsvirksomhet og utsendelse.

Etter *artikkel 1 nr. 3* skal medlemsstatene sørge for at den som hjelper eller tilskynder tredjelandsborger til ulovlig innreise eller transitt, omfattes av straffebud med øvre strafferamme på minst 8 års

fengsel, dersom den straffbare handlingen er begått i vinnings hensikt og er utført av en kriminell organisasjon eller begått med fare for livet til de personer som omfattes av handlingen.

Etter *artikkel 1 nr. 4* kan øvre strafferamme i de tilfeller nevnt i *artikkel 1 nr. 3* settes til 6 års fengsel, dersom dette er nødvendig for å bevare sammenhengen i en medlemsstats straffelovgivning.

Artikkel 2–3 regulerer foretaksstraff. Juridiske personer skal være ansvarlige og kunne straffes for de lovovertrædelser som er definert i direktiv 2002/90/EF.

Artikkel 4 fastsetter bestemmelsenes strafferettslige virkekrets.

Artikkel 5 regulerer utlevering og rettsforfølging. Artikkelen definerer nærmere hvilken plikt statene har til å rettsforfølge egne borgere ved straffbare forhold begått utenfor eget territorium, dersom staten ikke utleverer egne borgere.

Artikkel 6 slår fast at rammebeslutningen ikke innskrenker den beskyttelse som flyktninger og asylsøkere er gitt etter Konvensjonen av 1951 om flyktningers stilling eller andre internasjonale menneskerettighetsinstrumenter.

Artikkel 7 regulerer informasjonsutveksling mellom medlemsstatene.

Artikkel 8–11 fastsetter regler om geografisk anvendelsesområde, gjennomføring, opphevelse av bestemmelser i Schengen-regelverket som følge av gjennomføringen av rammebeslutningen, samt ikrafttredelse.

4 Forholdet til norsk rett

I Ot. prp. nr. 4 (2004–2005), jfr. Innst. O. nr. 57 (2004–2005) og Besl. O nr. 52 (2004–2005), ble det foreslått å gjennomføre direktivet og rammebeslutningen i norsk rett ved endringer i lov av 24. juni 1988 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven). I lovens § 47 tredje ledd bokstav b gis bestemmelse om straff for den som hjelper utlending til ulovlig å reise inn i riket eller til annen stat, med unntak for humanitær bistand. I § 47 fjerde ledd ble tilføyd ny bokstav a og b om straff for den som i vinnings hensikt driver organisert ulovlig virksomhet med sikte på å hjelpe utlendinger til å reise inn i riket eller til annen stat eller hjelper utlending til ulovlig å reise inn i riket eller til annen stat dersom handlingen medfører at personer som berøres av handlingen blir utsatt for livsfare.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket
(direktiv 2002/90/EF og rammebeslutning 2002/946/JIS)

5 Administrative og økonomiske konsekvenser

De økonomiske og administrative konsekvenser av gjennomføringsbestemmelsene er beskrevet i første avsnitt i Ot.prp. nr. 4 (2004–2005) kap. 5. Konsekvensene her antas å kunne bli sammensatte. Sett under ett forventes de økonomiske og administrative konsekvensene å bli små.

6 Konklusjon og tilråding

Kommunal- og regionaldepartementet tilrår at Norge godtar innholdet i direktiv 2002/90/EF om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold og rammebeslutning 2002/946/JIS om styr-

king av de strafferettslige rammer for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (direktiv 2002/90/EF om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold og rammebeslutning 2002/946/JIS om styrking av de strafferettslige rammer for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (direktiv 2002/90/EF om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold og rammebeslutning 2002/946/JIS om styrking av de strafferettslige rammer for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold), i samsvar med et vedlagt forslag.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket
(direktiv 2002/90/EF og rammebeslutning 2002/946/JIS)

Forslag

til vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (direktiv 2002/90/EF om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold og rammebeslutning 2002/946/JIS om styrking av de strafferettslige rammer for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold)

I

Stortinget samtykker i godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (direktiv 2002/90/EF om definisjon av hjelp til ulovlig innrei-

se, transitt og opphold og rammebeslutning 2002/946/JIS om styrking av de strafferettslige rammer for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold).

Vedlegg 1**Rådsdirektiv 2002/90/EF av 28. november 2002 om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold**

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 61 bokstav a) og artikkel 63 nr. 3 bokstav b),
under henvisning til initiativ fra Republikken Frankrike⁽¹⁾,
under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽²⁾ og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) Et av målene med Den europeiske union er en gradvis innføring av et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet, noe som blant annet innebærer bekjempelse av ulovlig innvandring.
- 2) Det bør derfor treffes tiltak for å bekjempe hjelp til ulovlig innvandring, både i forbindelse med ulovlig grensepassering i egentlig forstand og når hjelpen har som mål å opprettholde nettverk som utnytter mennesker.
- 3) Med henblikk på dette er det viktig med en tilnærming av gjeldende lovbestemmelser, særlig med hensyn til den nøyaktige definisjonen av den aktuelle overtredelsen og unntakene på den ene side, som er omhandlet i dette direktiv, og minstereglene for sanksjoner, juridiske personers ansvar og jurisdiksjon på den annen side, som er omhandlet i Rådets rammebeslutning 2002/946/JHA av 28. november 2002 om styrking av strafferammen for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold⁽³⁾.
- 4) Målet med dette direktiv er å definere hjelp til ulovlig innvandring og på den måten sikre en mer effektiv gjennomføring av rammebeslutning 2002/946/JHA med henblikk på å hindre slike forhold.
- 5) Dette direktiv supplerer andre virkemidler som er vedtatt for å bekjempe ulovlig innvandring, ulovlig arbeid, menneskehandel og seksuell utnyttning av barn.
- 6) Når det gjelder Island og Norge, utgjør dette direktiv en utvikling i bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen som ble inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters assosiering til iverksettingen, gjennomføringen og utviklingen av Schengen-regelverket⁽⁴⁾, som hører under området nevnt i artikkel 1 bokstav E i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsregler til nevnte avtale⁽⁵⁾.
- 7) Storbritannia og Irland deltar i vedtakelsen og gjennomføringen av dette direktiv i samsvar med de aktuelle bestemmelser i traktatene.
- 8) I henhold til artikkel 1 og 2 i protokollen om Danmarks holdning vedlagt traktaten om Den europeiske union og traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Dette direktiv utvikler Schengen-regelverket i henhold til bestemmelsene i tredje del avdeling IV i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, og Danmark skal derfor i samsvar med artikkel 5 i ovennevnte protokoll, innen seks måneder etter at Rådet har vedtatt dette direktiv, treffe en beslutning om det vil innarbeide dette direktiv i sin nasjonale lovgivning eller ikke —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1**Alminnelig overtredelse**

1. Hver medlemsstat skal vedta egnede sanksjoner overfor:
  - a) enhver som med forsett hjelper en person som ikke er borger i en medlemsstat, til innreise i eller transitt gjennom en medlems-

⁽¹⁾ EFT C 253 av 4.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 276 av 1.10.2001, s. 244.

⁽³⁾ Se EFT L 328 av 5.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (direktiv 2002/90/EF og rammebeslutning 2002/946/JIS)

stats territorium, i strid med den berørte medlemsstats lovgivning om innreise og transitt for utlendinger,

- b) enhver som med forsett og i vinnings hensikt hjelper en person som ikke er borger i en medlemsstat, til opphold på en medlemsstats territorium, i strid med den berørte medlemsstats lovgivning om opphold for utlendinger.
2. Hver medlemsstat kan beslutte at den ikke vil innføre sanksjoner overfor handlinger som definert i nr. 1 bokstav a), i henhold til sin nasjonale lovgivning og praksis, i tilfeller der målet med handlingene er å yte humanitær hjelp til den berørte person.

Artikkel 2

Tilskyndelse, medvirkning og forsøk

Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at sanksjonene nevnt i artikkel 1 i tillegg får anvendelse overfor enhver som:

- a) tilskynder til,
- b) medvirker i eller
- c) forsøker å begå

en overtredelse som nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav a) eller b).

Artikkel 3

Sanksjoner

Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at overtredelser som nevnt i artikkel 1 og 2 kan straffes med effektive, forholdsmessige og avskrekkende sanksjoner.

Artikkel 4

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv innen 5. desember 2004. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler, sammen med en sammenligningstabell mellom bestemmelsene i dette direktiv og nasjonale bestemmelser som er vedtatt. Kommissjonen skal underrette de andre medlemsstatene om dette.

Artikkel 5

Oppheving

Bestemmelsene i artikkel 27 nr. 1 i Schengen-konvensjonen av 1990 oppheves fra 5. desember 2004. Når en medlemsstat gjennomfører dette direktiv i henhold til artikkel 4 nr. 1 før nevnte dato, opphører nevnte bestemmelse å gjelde for denne medlemsstat fra gjennomføringsdatoen.

Artikkel 6

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 7

Mottakere

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene i ansvar med traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Utferdiget i Brussel, 28. november 2002.

For Rådet

B. HAARDER
Formann

Vedlegg 2

Rådets rammebeslutning av 28. november 2002 om styrking av strafferammen for å hindre hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR — under henvisning til traktaten om Den europeiske union, særlig artikkel 29, artikkel 31 bokstav e) og artikkel 34 nr. 2 bokstav b), under henvisning til initiativ fra Republikken Frankrike⁽¹⁾, under henvisning til uttalelse fra Europaparlamente²⁾ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Et av målene med Den europeiske union er å gi borgerne et høyt sikkerhetsnivå innenfor et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet gjennom utforming av en felles handling blant medlemsstatene på områdene politisamarbeid og strafferettslig samarbeid.
- 2) Innenfor rammen av dette bør det treffes tiltak for å bekjempe hjelp til ulovlig innvandring, både i forbindelse med ulovlig grensepassering i egentlig forstand og når hjelpen har som mål å opprettholde nettverk som utnytter mennesker.
- 3) Med henblikk på dette er det viktig med en tilnærming av gjeldende lovbestemmelser, særlig med hensyn til den nøyaktige definisjonen av den aktuelle overtredelsen og unntakene på den ene side, som er omhandlet i rådsdirektiv 2002/90/EF av 28. november 2002 om definisjon av hjelp til innreise, transitt og opphold⁽³⁾, og minstereglene for sanksjoner, juridiske personers ansvar og jurisdiksjon på den annen side, som er omhandlet i denne rammebeslutning.
- 4) Det er også av avgjørende betydning at mulige handlinger ikke begrenses til fysiske personer, og at det fastsettes tiltak i forbindelse med juridiske personers ansvar.
- 5) Denne rammebeslutning supplerer andre virkemidler som er vedtatt for å bekjempe ulovlig innvandring, ulovlig arbeid, menneskehandel og seksuell utnyttning av barn.
- 6) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne rammebeslutning en utvikling i bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen som ble inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters assosiering til iverksettingen, gjennomføringen og utviklingen av Schengen-regelverket⁽⁴⁾, som hører under området nevnt i artikkel 1 bokstav E i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsregler til nevnte avtale⁽⁵⁾.
- 7) Storbritannia deltar i denne rammebeslutning i samsvar med artikkel 5 i protokollen om integrering av Schengen-regelverket i Den europeiske union vedlagt traktaten om Den europeiske union og traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, og i samsvar med artikkel 8 nr. 1 i rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodning fra Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket⁽⁶⁾.
- 8) Irland deltar i denne rammebeslutning i samsvar med artikkel 5 i protokollen om integrering av Schengen-regelverket i Den europeiske union vedlagt traktaten om Den europeiske union og traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap og artikkel 6 nr. 2 i rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodning fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket⁽⁷⁾ —

⁽¹⁾ EFT C 253 av 4.9.2000, s. 6.

⁽²⁾ EFT C 276 av 1.10.2001, s. 244.

⁽³⁾ Se EFT L 328 av 5.12.2002, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

⁽⁶⁾ EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43.

⁽⁷⁾ EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20.

VEDTATT DENNE RAMMEBESLUTNING:

*Artikkel 1***Sanksjoner**

1. Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at overtredelser som definert i artikkel 1 og 2 i direktiv 2002/90/EF kan straffes med effektive, forholdsmessige og avskrekkende strafferettslige sanksjoner som kan medføre utlevering.
2. Sanksjonene nevnt i nr. 1 kan eventuelt ledsages av følgende tiltak:
  - konfiskering av det transportmiddel som er brukt til å begå den straffbare handlingen,
  - forbud mot direkte utøvelse eller utøvelse via en mellommann av den yrkesvirksomhet som ble utøvd da den straffbare handlingen ble begått,
  - bortvisning.
3. Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at overtredelser som definert i artikkel 1 nr. 1 bokstav a) og i den grad det er aktuelt i artikkel 2 bokstav a) i direktiv 2002/90/EF, som er begått i vinnings hensikt, kan straffes med frihetsstraff med en øvre grense på minst åtte år, når de er begått under én av følgende omstendigheter:
  - den straffbare handlingen er begått som en del av virksomheten til en kriminell organisasjon som definert i felles handling 98/733/JHA^(*),
  - den straffbare handlingen er begått med fare for livene til de personer som er omfattet av handlingen.
4. Dersom det er nødvendig for å bevare sammenhengen i medlemsstatens sanksjonssystem, skal handlingene nevnt i nr. 3 kunne straffes med frihetsstraff med en øvre grense på minst seks år, forutsatt at dette er en av de strengeste øvre straffegrenser for straffbare forhold av tilsvarende alvorlighetsgrad.

*Artikkel 2***Juridiske personers ansvar**

1. Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at juridiske personer kan holdes ansvarlige for overtredelser som nevnt i artikkel 1 nr. 1, som er begått på vegne av en juridisk person av en person som handler enten individuelt eller som medlem av et organ under den juridiske person, og som har en ledende

stilling innenfor den juridiske person basert på:

- – en myndighet til å representere den juridiske person,
  - – en myndighet til å treffe beslutninger på vegne av den juridiske person, eller
  - – en myndighet til å utøve kontroll hos den juridiske person.
2. I tillegg til tilfellene nevnt i nr. 1 skal hver medlemsstat treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at en juridisk person kan holdes ansvarlig når mangel på tilsyn eller kontroll fra en person som nevnt i nr. 1, har gjort det mulig for en person som er underlagt den juridiske persons myndighet, å begå en overtredelse som nevnt i artikkel 1 nr. 1 på vegne av den juridiske person.
  3. Juridiske personers ansvar i henhold til nr. 1 og 2 skal ikke utelukke straffeforfølgning av fysiske personer som er opphav til, tilskynder til eller medvirker i straffbare handlinger som nevnt i nr. 1.

*Artikkel 3***Sanksjoner overfor juridiske personer**

1. Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at en juridisk person som holdes ansvarlig i henhold til artikkel 2 nr. 1, skal kunne straffes med effektive, forholdsmessige og avskrekkende sanksjoner, herunder straffebøter eller administrative bøter og eventuelt andre sanksjoner, særlig:
  - a) utelukkelse fra retten til offentlige ytelser eller offentlig støtte,
  - b) midlertidig eller varig forbud mot å drive forretningsvirksomhet,
  - c) plassering under rettslig tilsyn,
  - d) oppløsning etter rettslig beslutning.
2. Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at en juridisk person som holdes ansvarlig i henhold til artikkel 2 nr. 2, skal kunne straffes med effektive, forholdsmessige og avskrekkende sanksjoner eller tiltak.

*Artikkel 4***Jurisdiksjon**

1. Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å fastlegge sin jurisdiksjon med hensyn til overtredelser som nevnt i artikkel 1 nr. 1, som begås:
  - a) helt eller delvis på dens territorium,
  - b) av en av dens borgere, eller
  - c) på vegne av en juridisk person som er etablert på medlemsstatens territorium.

^(*) EFT L 351 av 29.12.1998, s. 1.

2. Med forbehold for bestemmelsene i artikkel 5, kan hver medlemsstat beslutte at den ikke vil anvende eller bare i særlige tilfeller eller under særlige omstendigheter vil anvende regelen om jurisdiksjon som fastsatt i
  - nr. 1 bokstav b),
  - nr. 1 bokstav c).
3. Hver medlemsstat skal skriftlig underrette Rådets generalsekretær om sin beslutning om å anvende nr. 2 samtidig som den opplyser om de særlige omstendigheter eller forhold da beslutningen får anvendelse, dersom det er aktuelt.

Artikkel 5

Utlevering og rettslig forfølgning

1.
  - a) En medlemsstat som i henhold til sin nasjonale lovgivning ikke utleverer egne borgere, skal treffe de tiltak som er nødvendige for å fastlegge sin jurisdiksjon med hensyn til overtredelser nevnt i artikkel 1 nr. 1 som begås av medlemsstatens egne borgere utenfor dens territorium.
  - b) En medlemsstat skal, når en av dens borgere antas å ha begått en overtredelse i en annen medlemsstat som nevnt i artikkel 1 nr. 1, og den ikke utleverer vedkommende person til den andre medlemsstaten utelukkende under henvisning til personens nasjonalitet, framlegge saken for egne vedkommende myndigheter med henblikk på rettslig forfølgning, dersom det er aktuelt. For å muliggjøre slik forfølgning, skal dokumenter, opplysninger og bevis i forbindelse med den straffbare handlingen som er begått, oversendes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 nr. 2 i Den europeiske konvensjon om utlevering av 13. desember 1957. Den anmodende medlemsstat skal underrettes om den rettslige forfølgningen og resultatene av denne.
2. I denne artikkel skal begrepet «borger» i en medlemsstat tolkes i samsvar med erklæringer avgitt av den aktuelle medlemsstat i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav b) og c) i Den europeiske konvensjon om utlevering, eventuelt endret ved erklæringer i forbindelse med konvensjonen om utlevering mellom medlemsstatene i Den europeiske union⁽⁹⁾.

Artikkel 6

Internasjonal flyktningrett

Denne rammebeslutning får anvendelse med forbehold for den beskyttelse som er gitt flyktninger og asylsøkere i henhold til internasjonal flyktningrett eller andre internasjonale dokumenter om menneskerettigheter, og særlig med forbehold for medlemsstatenes overholdelse av deres internasjonale forpliktelser i henhold til artikkel 31 og 33 i Konvensjonen av 1951 om flyktningers stilling, endret ved New York-protokollen av 1967.

Artikkel 7

Oversendelse av opplysninger mellom medlemsstatene

1. Dersom en medlemsstat får kjennskap til en overtredelse som nevnt i artikkel 1 nr. 1, som er i strid med en annen medlemsstats lovgivning om innreise og opphold for utlendinger, skal den underrette sistnevnte medlemsstat om dette.
2. En medlemsstat som etter en overtredelse av dens lovgivning om innreise og opphold for utlendinger, anmoder en annen medlemsstat om å forfølge overtredelser som nevnt i artikkel 1 nr. 1, skal ved offisiell meddelelse eller bekrefteelse fra vedkommende myndigheter gjøre rede for hvilke internrettslige bestemmelser som er overtrådt.

Artikkel 8

Geografisk virkeområde

Denne rammebeslutning får anvendelse for Gibraltar.

Artikkel 9

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal vedta de tiltak som er nødvendige for å etterkomme denne rammebeslutning innen 5. desember 2004.
2. Innen samme dato skal medlemsstatene oversende Rådets generalsekretariat og Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som innarbeider forpliktelsene de er pålagt i henhold til denne rammebeslutning. På bakgrunn av en rapport fra Kommisjonen som er utarbeidet på grunnlag av disse opplysningene, skal Rådet innen 5. juni 2005 vurdere i hvilket omfang medlemsstatene har etterkommet bestemmelsene i denne rammebeslutning.

⁽⁹⁾ EFT C 313 av 23.10.1996, s. 12.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket
(direktiv 2002/90/EF og rammebeslutning 2002/946/JIS)

*Artikkel 10***Oppheving**

Bestemmelsene i artikkel 27 nr. 2 og 3 i Schengenkonvensjonen av 1990 oppheves fra 5. desember 2004. Når en medlemsstat gjennomfører denne rammebeslutning i henhold til artikkel 9 nr. 1 før nevnte dato, opphører nevnte bestemmelser å gjelde for denne medlemsstat fra gjennomføringsdatoen.

*Artikkel 11***Ikrafttredelse**

Denne rammebeslutning trer i kraft den dag den kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 28. november 2002.

For Rådet

B. HAARDER

Formann

Tryk & Tryk A/S O. Fredr. Arnesen, Mai 2005